

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **DS Holding a.s.**, se sídlem č.p. 169, Libštát, zastoupené advokátem Mgr. Milanem Šikolou, se sídlem Skalky 2918/28, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 10. 2021, č. j. 61 A 7/2021-34,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 10. 2021, č. j. 61 A 7/2021-34, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Průběh dosavadního řízení

[1] Kasační stížností se žalobkyně (stěžovatelka) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku, jímž Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2021, č. j. KrÚ 30805/2021-Ky. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Přelouč ze dne 14. 1. 2021, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále též „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se dopustila tím, že dne 18. 11. 2019 provozovala jízdní soupravu složenou z motorového a přípojného vozidla, která při nízkorychlostním kontrolním vážení překročila největší povolenou hmotnost motorového vozidla o 1 321 kg a největší technicky přípustnou hmotnost na nápravu č. 2 o 741 kg, a byla

jí podle § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 18 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala stěžovatelka žalobu, o níž rozhodla samosoudkyně napadeným rozsudkem, kterým žalobu zamítla. Krajský soud shledal rozhodnutí žalovaného přezkoumatelným. Výrok o vině podle krajského soudu obsahuje dostatečnou právní kvalifikaci skutku, neboť odkazuje na § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích a § 43a odst. 5 téhož zákona. Právní úpravu obsaženou ve vyhlášce č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel, postačilo uvést v odůvodnění. Správní orgány přestupek správně kvalifikovaly podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném v době spáchání přestupku. Spáchání přestupku bylo jednoznačně prokázáno dokladem o výsledku nízkorychlostního vážení. Pokud jde o naplnění skutkové podstaty, krajský soud se ztotožnil s posouzením žalovaného. Zdůraznil, že odpovědnost stěžovatelky je objektivní, přičemž existence liberačních důvodů nebyla prokázána. Stěžovatelka mohla využít některý z demonstrativně vypočtených způsobů, aby k překročení hodnot nedošlo. Krajský soud uzavřel, že správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na jeho základě přijaly odpovídající právní závěry, které řádně odůvodnily.

II. Kasační stížnost

[3] Stěžovatelka napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, a to z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Nesouhlasila se závěrem krajského soudu, že bylo nízkorychlostním vážením spolehlivě zjištěno, že u jí provozovaného vozidla došlo k překročení celkové hmotnosti oproti hodnotě stanovené vyhláškou. Trvala na tom, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Namítla, že se krajský soud řádně nevypořádal s jejími žalobními námitkami, které zopakovala.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, nikoli však na základě uplatněných kasačních bodů. Dříve, než se jimi mohl zabývat, dospěl totiž k závěru, že řízení před krajským soudem trpí vadou spočívající v jeho zmatečnosti [§ 103 písm. 1 písm. c) s. ř. s.], neboť o věci rozhodla specializovaná samosoudkyně krajského soudu, ač k tomu nebyla oprávněna. K této vadě přitom musí Nejvyšší správní soud přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[7] Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud také neposuzoval přijatelnost kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., neboť ta se posuzuje jen v těch věcech, v nichž specializovaný samosoudce rozhodoval v souladu s § 31 odst. 2 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 10 As 360/2021-59, č. 4289/2022 Sb. NSS).

pokračování

[8] Podle § 31 odst. 2 s. ř. s., v relevantním znění, *ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, mezinárodní ochrany, neudělení krátkodobého víza, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce.*

[9] Samosoudce tedy projednává žaloby proti rozhodnutím o přestupku, pokud horní hranice pokuty, kterou lze za daný přestupek uložit, nepřevyšuje 100 000 Kč.

[10] Nejvyšší správní soud, aniž by hodnotil stěžovatelkou v žalobě namítané vady výroku, uvádí, že byť prvostupňové rozhodnutí ve výroku I odkazuje na § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích *ve znění pozdějších předpisů*, z jeho citace v odůvodnění rozhodnutí, popisu skutku ve výroku jakož i dalších ve výroku odkazovaných ustanovení (např. § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích) je zřejmé, že se jedná o věc přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2020, podle něhož se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.

[11] Podle § 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2020 lze za přestupek podle odstavce 1 písm. s) tohoto ustanovení uložit pokutu do 500 000 Kč. To platí i ve znění účinném od 1. 1. 2021 pouze s tím rozdílem, že předmětný přestupek je zakotven v odstavci 1 písm. u).

[12] Ačkoli způsob výpočtu konkrétní pokuty je stanoven v § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, horní hranice sazby pokuty činí podle § 42b odst. 6 písm. a) téhož zákona 500 000 Kč, a na projednávanou věc se proto neužije § 31 odst. 2 s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. 1 As 138/2021-43, ze dne 16. 1. 2023, č. j. 10 As 70/2021-36, ze dne 26. 1. 2023, č. j. 7 As 111/2021-25, a ze dne 17. 2. 2023, č. j. 5 As 37/2021-35). Ani z žádného jiného zákonného ustanovení nevyplývá, že by měl projednávanou věc rozhodovat specializovaný samosoudce. Krajský soud tedy měl v souladu s § 31 odst. 1 s. ř. s. rozhodovat ve specializovaném senátu složeném z předsedy a dvou soudců.

[13] Dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zmatečnost řízení před soudem může být způsobena mj. tím, že byl soud nesprávně obsazen. Dle ustálené judikatury (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 5/2003-32) tato skutečnost nastává právě v případech, kdy namísto senátu rozhodoval ve věci samosoudce.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[14] Aniž by tedy přezkoumával uplatněné kasační body, Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm

bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu